

ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಅನೇಕ ಜನರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವರ್ಥೀಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ರಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ 'ನಾನೇ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರ' ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿತ್ತು. ಸಂಚೇಯಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜಭವನದ ಮುಖ್ಯದ್ವಾರದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನಜಂಗುಳಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಸಂಚೇಯಾಗುವ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದು, ಸ್ವರ್ಥೀಗೆ ಆಗಮಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವಳಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿತುಕೊಂಡರು. ಅನತರ ರಾಜಾಗಳು ತಾವು ನಡೆಸಲಿರುವ ಸ್ವರ್ಥೀಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ರಾಜಾಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೋಟೆಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು; ಅದಾದ ಒಳಕ್ಕಿಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೋಟೆಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರ ಸ್ವರ್ಥೀಯ ರಾಜನ ಎದುರು ಸ್ವತ್ತ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು.

ರಾಜನ ಆದೇಶದ ಅನಂತರ ಸ್ವರ್ಥೀ ಆರಂಭಾಯಿತು. ರಾಜಾಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ಥೀಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲೊಡಿದರು. ಮೊದಲನೇ ಸ್ವರ್ಥೀಯ ಮೊದಲನೇ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಯೇ ಅಶ್ವಯಾಚಕಿತನಾದ. ಆ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಆತ ಕೇಲವನ್ನು ತನ್ನ ಕೆಸೆಯೋಳಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಎರಡನೇ ಕೋಟೆಯು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆತನಲ್ಲಿ ಅಸೇ ಇಮ್ಮಡಿಗೊಂಡಿತು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಸೆಯೋಳಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಆ ಕೋಟೆ ರತ್ನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆತ ಒಂದಿಷ್ಟು ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕನೇಯ ಕೋಟೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಆ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆತ ಸ್ವತ್ತ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು.

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ವರ್ಥೀಯನ್ನು ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಮೂರು ಕೋಟೆಗಳನ್ನು ಹಾದುಹೋಗುವಾಗ ತಮ್ಮ ಕೆಸೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಬೆಳ್ಳಿ, ಚಿನ್ನ ಹಾಗೂ ರತ್ನವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಾವು ಈ ಸ್ವರ್ಥೀಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದರೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆಮ್ಮೆದಿಯಿಂದ ಕಳೆಯಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಅವರೆಲ್ಲರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಹೇಸರು ಗೋಪಾಲ. ಆತ ಯಾವ ಕೋಟೆಯಿಂದಲೂ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ರತ್ನಗಳನ್ನಾಗಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲರೂ ರಾಜನಿರುವ ಕೋಟೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವತ್ತ ಮಾಡುವಂತೆ ರಾಜನು ಎಲ್ಲ ರಿಗೂ ಆದೇಶ ನೀಡಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಆತನ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಸ್ವತ್ತವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರ ಕೆಗೆಗಳಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿ, ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ರತ್ನಗಳು ಉದುರುತ್ತೊಡಗಿದವು. ರಾಜನು ತತ್ತಿಣಾವೇ ತನ್ನ ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು, ಯಾರ ಕೆಸೆಯಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿ, ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳು ಉದುರುತ್ತಿವೇಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರ ನನ್ನ ರಾಜಭವನದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿದ. ಗೋಪಾಲನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಥೀಗಳನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಅಂಟ್ಟು ಲಾಯಿತು. ರಾಜನಿಗೆ ಗೋಪಾಲನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಆಭರಣವಾಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿದವರು 'ಅಮೂಲ್ಯ' ವೃತ್ತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ರಾಜಾಗು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಡುಕಲು ಈ ಸ್ವರ್ಥೀಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗದ ಗೋಪಾಲ ವಿಚೇತನಾದ, ರಾಜನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೂ ಪಾತ್ರನಾದ. ಅವನೇ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಎಂದು ಹೊಸಿಸಲಾಯಿತು.